

Bekostning. Det nærer de ingen Betænkelighed ved. Men her, hvor vi gaar til en Regulering af dette Forhold, en Regulering, der er saa selvfølgelig, som man vel kan tænke sig, er der ikke Plads for nogen som helst berettiget Kritik med Hensyn til uretmæssig Optræden fra de paagældende Partier i Rigsdagen i denne Forbindelse.

Jeg skal ikke nævne flere Eksempler. Der kunde nævnes mange paa Sjælland; i Forbigaaende skal jeg dog nævne, at den, der besidder Gavnø, har en Arvefæsteafgift af 5,250 Tønder Byg, hvilket er ca. 2,000 Tønder mindre, end Besidderen af Bregentved har, men man vil dog se, at det ogsaa løber meget højt op i disse Aar, til Hundreder af Tusinde Kroner. Jeg kan nævne Baroniet Lerchenborg paa Sjælland, hvis Besidder har gjort sig til Speciale at angribe de Foranstaltninger, vi træffer paa Rigsdagen med Hensyn til Folkets Forsyning med Levnedsmidler og navnlig vor Kornpolitik. Han har indkasseret i Arvefæsteafgifter i Henhold til Kapitelstaksten bl. a., foruden for adskillige andre Kornarter, Vederlag for 4,557 Tønder Byg. Det er ogsaa lige ved 5,000 Tønder, og da Kapitelstaksten paa Bygget jo nu i disse Krigsaar er avanceret op til 21 Kr. for 1916, nøjagtigt 21 Kr. 30 Øre, mod 10 Kr. 89 Øre i 1913 og for sidste Aar, 1917, paa Sjælland har været 20 Kr. 97 Øre, saa vil De se, at det ikke er nogen helt ringe Herregaard, Hr. Lerche er kommet i Besiddelse af i Kraft af, at hans Arvefæstere har maattet skatte saa blodigt, som Tilfældet er.

For at følge den højtærede Formands Henstilling skal jeg undlade at omtale et Par Forhold, som det ellers laa nær at berøre i Forbindelse med den Behandling, denne Sag har faaet i Landstinget, navnlig den noget desperate Modstand, Sagen mødte fra en enkelt Landstingsmands Side, det ærede 3die Medlem for 3die Kreds, der bebudede, at han, naar denne Sag forelaa færdig fra Rigsdagen, og Loven skulde anvendes i Praksis, vilde ty til Domstolene. Det er noget nyt, synes jeg, at en Rigsdagsmand, altsaa en Mand, der selv hører til den lovgivende Myndighed, truer Lovgivningsmagten med Domstolene. Det forekommer mig, at Lovgivningsmagten maa holde paa Grundlovens Bestemmelse om, at den lovgivende Magt er hos Rigsdagen og den dømmende Magt hos Domstolene, og den lovgivende Magt har utvivlsomt Ret til — det var sørgeligt, om den ikke havde det — at gennemføre en Lov af den Beskaffenhed, her er Tale om. Det er min sikre Overbevisning, at den ærede 3die

Landstingsmand for 3die Kreds ikke vil opnaa for sig selv og sine Standsfæller et gunstigt Resultat af at føre denne Sag frem for Domstolene, thi kunde han det, vilde det være fuldkommen umuligt for Lovgivningsmagten i nævneværdig Grad at begrænse de Herrers Forrettigheder, dem, de alt for længe uantastet har siddet inde med.

Inden jeg slutter, vil jeg gerne rette et Spørgsmaal til den højtærede Minister vedrørende § 7, hvor der staar, at der tillægges de Embedsmænd, som ved nærværende Lovs Gennemførelse lider Tab i Indtægter, en Godtgørelse af Statskassen, der fastsættes ved Bevilling paa de aarlige Finanslove. Ved Bortsalg af Skolelodder har man flere Steder ikke faaet udbetalt nogen Købesum, men man har ladet Overtageren af den paagældende Jord svare en aarlig Afgift i Form af Kornydelse til Embedets Indehaver. Dette gælder bl. a. Tybjerg Lærerembede i Sydsjælland, hvor man for ca. 20 Aar siden solgte Jorden til Herregaarden Tybjerggaard. Forhaabentlig bliver vi fremtidig forskaanet for den Trafik, at man sælger gode Smaabrug til Indlemmelse i store Herregaarde, det er en Politik, som jeg altid har modarbejdet og altid vil modsætte mig. Det skete altsaa i dette Tilfælde; der blev ikke udbetalt nogen kontant Købesum, derimod blev det bestemt, at der til Embedet skal svares en aarlig Afgift af 23 Tdr. Byg efter Kapitelstakst. Hvis man ikke ved Udtrykket „Embedsmænd“ ogsaa forstaa Lærere i den danske Folkeskole, kunde jeg tænke mig, at denne Lærer vilde komme til at lide et Tab ved Lovens Gennemførelse, uden at det, som det er Lovens Hensigt, kan erstattes ham af Staten. Jeg vil derfor spørge den højtærede Minister, om man ikke ved Udtrykket „Embedsmænd“ i denne Paragraf ogsaa maa forstaa Lærere i Folkeskolen. Kan man ikke det, fordi Lærerne paa en Vis baade er stats- og kommunalansatte, vil jeg henstille, at man, da man nu alligevel skal foretage de Ændringer i Lovforslaget § 3, som den højtærede Minister bebudede, efter Ordet „Embedsmænd“ i første Linie i § 7 tilføjer: „herunder Lærere“, saa kan der ikke længere være Tvivl. Jeg tror ikke, det har været Landstingets Flertals og heller ikke Ministerens Hensigt, at man ikke i saadanne Tilfælde skulde kunne øve Ret og Skel.

Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme. Jeg vil gentage min Beklagelse af, at Udvalgsbehandling er nødvendig, det havde jeg, som sagt, ikke tænkt